

«Vi tror MRA har muligheter»

Fire hos Dreyer har vært på besøk i Moralsk Opprustnings Hovedkvarter, Caux i Sveits

INDUSTRIEN har stor betydning i det moderne samfunn, og forståelsen av at den er til for alles vel og ikke for den enkeltes vinner mer og mer terreng. Konflikter i industrien berører ikke bare arbeidere og arbeidsgivere men også samfunnet som helhet. Derfor er alle tjent med at forholdene innen industrien blir best mulig, og at de ansatte og arbeidsgiverne er med på å kjenne sitt samfunnsregulerende ansvar.

Moralsk Opprustning mener å ha et stort arbeidsfelt innen industrien. Hvis de 4 absolutter — ærlighet, renhet, uselviskhet og kjærlighet får innpass for eksempel under forhandlinger, vil det bli til beste for hele menneskeheten, hevder de. Derfor har de arrangert spesielle industrimøter i hovedkvarteret sitt i Caux der arbeidsgiver og arbeider — representanter fra alle land — deltar. I høst var 4 ansatte hos Dreyer Aksjeselskap invitert på en tur til Caux, og bedriften betalte utgiftene. 1ste Mai har hatt en samtale med disse fire. Ingen av dem hadde noen som helst kjennskap til bevegelsen unntatt en kort redegjørelse like før avreisen.

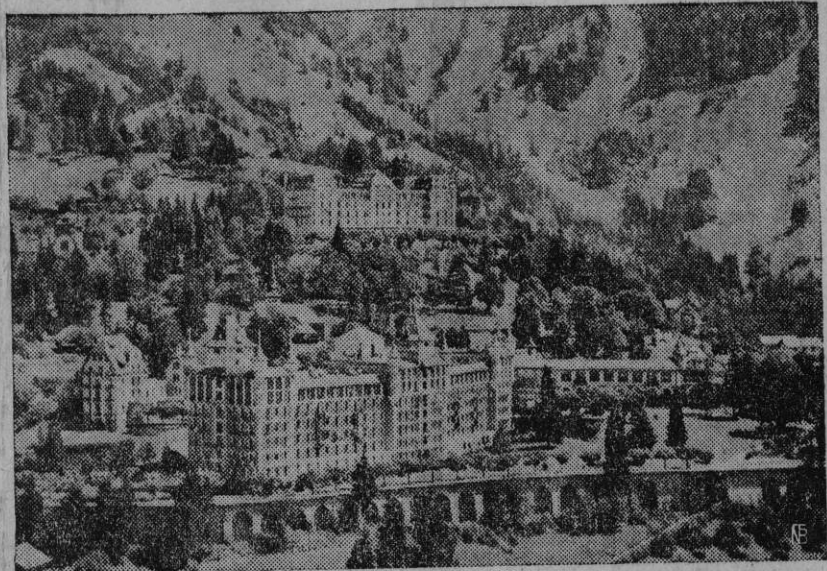
Vi i industrien har ansvar.

— Før jeg reiste til Caux hadde jeg ikke noen bestemt mening om hva MRA var for noe, sier sousjef Sejersted. eg trodde det dreiet seg om en finere form for kristenliv. Men jeg lærte noe annet der nede, og det var både hyggelig og interessant å få denne opplevelsen. Det pulserende livet med 1500 representanter fra forskjellige nasjoner, raser og farger beatar en uten videre. Jeg la merke til prominente arbeidsgivere; for eksempel visepresidenten for United Steel Corporation og direktøren for de hollandske Phillipsverker. Men jeg la også merke til arbeidere fra mange forskjellige industriselskaper og mange havnearbeidere. Naturligvis var det også representanter som ikke hadde forbindelse med industrien i det hele tatt.

— Ville det ikke på sett og vis ha vært like interessant å avlegge et besøk i FN under en av generalforsamlingene?

— Det tror jeg ikke, svarer sousjefen etter en pause. Mitt inntrykk er at FN er blitt preget av og gir uttrykk for den splid og de motsetningsforhold som hersker i verden i dag. Det ser ut til å være tvist om alt — fra store saker ned til forståelse av enkle ord. Men i Caux der 1500 mennesker var samlet, forløp hele administrasjonen tilsynelatende uten en eneste gnidning, og alt var bare smil og godt humør fra morgen til kveld.

Møtene var meget interessante, og alle forsto det som ble sagt. En hadde nemlig innført samme hodetelefonsystem som i FN, og hver dag ble innleggene og forhandlingene oversatt til et av de skandinaviske språkene. Møtene

Her ser en bygningen i Caux, med Mountain House i forgrunnen og hotellene Maria, Grand og Alpina lenger bak. De eies alle av «Stiftelsen for Moralsk Opprustning» og drives med frivillig hjelp av mennesker fra alle kanter av verden.

hadde forskjellige dirigenter — en dag var det for eksempel den berømte journalisten Peter Howard. Musikk- og sangunderholdningen av førsteklasses kunstnere er verdt et kapittel for seg. På et av søndagsmøtene fikk vi for eksempel Griegs Holbergssuite spilt av en norsk pianist.

Alt er selvfølgelig propaganda for bevegelsen og i tiden fra 1. august til 1. oktober, blir Caux besøkt av om lag 5000 mennesker. Men MRA driver også et utstrakt hjelpearbeid rundt omkring i verden — blant annet i Ruhr og Nord-Italia og nå sist i Østen.

Det er ikke tvil om at MRA burde ha muligheter i vår opprevne tid. Kunne ånden som predikes i Caux gjennomsyre menneskene, vil det bety en revolusjon for hvert enkeltindivid og for det mellomfolkelige samkvem. I og med den betydning industrien har for det moderne samfunn, påhviler det oss som er ansatt der et stort ansvar. Vi må sørge for at fordragelighetens ånd sprer seg og at MRA's ideer får større og større innpass. Da vil vi oppleve at industrien virkelig blir til menneskehetens velsignelse.

Om bare ærligheten ble gjennomført.

Overtrykker Torbjørn Sundstrøm har heller ikke vært i Caux tidligere og heller ikke han kjente til bevegelsen.

— Det er vanskelig å uttale seg. Det hele kom så overraskende på oss og i løpet av de 8 dagene hendte det så mye at jeg ikke kunne annet enn å registrere inntrykk. Så får jeg heller begynne å tenke og overveie når jeg er kommet hjem.

Men turen var strålende, og alt det vi så i Caux var faktisk fullkomment. jeg kan bare nevne ærligheten. Garderobene lå like ved inngangen. Der la en fra seg alt mulig fra fotografiapparater til damevesker med penger osv. Men ingen ting forsvant. Hadde vi gjort noe liknende i Stavanger, var nok resultatet

blitt forskjellig. Tenk på hvor gildt det hadde vært om bare ærligheten ble gjennomført over hele jordkloden.

Jo, jeg er overbevist om at hvis ideen kan gjennomføres, vil verden bli bedre.

Vi fikk nasjonalrettene til mange nasjoner.

— Naturligvis var jeg litt nysgjerrig ved tanken på å oppleve MRA i selve hovedkvarteret. Jeg kjente ikke bevegelsen fra tidligere, for en kort liten orientering er ikke nok til å trenge inn i selve problemet, forteller maskinsetter Odd K o m m e d a h l.

— Reisen nedover og den vidunderlig vakre naturen var en verdig ramme omkring hotellet som MRA eier. Det første som fanger oppmerksomheten er alle de forskjellige nasjonalitetene.

Det har vært 64 forskjellige der på en gang, men nå var det bare 46. Like-

Utklipp av:

8/11/82
1. ste Mai
Stavanger

14-02-133

8 NOV 1952

vel kjente en seg ikke til overs. De norske «fulltimerne» tok seg av oss på alle måter. Blant annet satt alltid en eller flere sammen med oss ved bordet. Maten var deilig. Vi fikk blant annet masse frukt. Ellers fikk vi flere rare retter. Det var jo så mange slags nasjonaliteter og alle hadde sine karakteristiske retter, som smakte deilig.

Alt var overveldende i Caux. Som foreksempel sangkoret. Jeg tror aldri jeg har hørt noe så flott. Koret hadde om lag 100 sangere, men på grunn av plassen på podiet optrådte ikke mer enn om lag 35 ad gangen. Programmet besto av sanger på 14 forskjellige språk.

Programmet for dagene var også overveldende. En kunne ikke være med på alt. Av størst interesse var nesten industrimøtene for bedriftsherer og tilitsmenn. Men der fikk vi ikke oversettelse av innleggene etter FN's hodetelefonsystem, men ved tolk og da gikk en del tapt dessverre.

Målet MRA har satt seg er også overveldende, men jeg kan tenke meg at det kan være veien ut av uføret.

Å føre prinsippene ut i livet blir ikke lett.

— Jeg ble helt betatt av livet i Caux, men jeg innsier likevel at kunsten å føre prinsippene dernede fra ut i livet, den er ikke lett, sier kjemigraf Birger Bergersen.

— I alminnelighet er det så lett for oss å skyte skylden over på nesten. Men i dette tilfelle er det slått fast at en ikke skal vente på nesten. En må begynne å gjennomføre de 4 absolutter inne i seg selv — i hjemmet og på arbeidsplassen.

Turen var en opplevelse for livet, og jeg ville ikke ha unnvært den. Det var vanskelig å vite hva slags klær vi ville få bruk for. Derfor tok vi med både sommerklær og vinterklær. Temperaturen lå på om lag 7—10 grader, men vi bodde jo i 1100 meters høyde over havet, og luften var helt anderledes enn her. Vi gikk bare og med oppbredt skjortearmer. Ellers hadde vi hele tiden ønskevær, både for bonde og bymann. Det regnet om natten og var godt vær om dagen. Men vi hadde dessverre

ikke så mye tid å være ute. Motene, teaterforestillingerne ja hele det pulserende livet la beslag på det meste av oppmerksomheten vår. Det var mellom 1400 og 1800 mennesker der nede, av dem om lag 80 norske. Standsforskjell var noe helt ukjent. Alle var med i arbeidet. Jeg for eksempel fikk anledning til å være med på oppvasken etter middag. Den var ikke liten. Vi var 20 mann og 2 oppvaskmaskiner og enda holdt vi på i over 4 timer. Men det var en hyggelig jobb. Vi prøvet å snakke med hverandre, men det var mye lettere å bruke fingrene enn tungen for å bli forstått.

De 8 dagene i Caux overbeviste meg om at hvis MRA's retningslinjer kunne føres ut i livet mellom arbeidsherrer og arbeidere og mellom de enkelte mennesker, ville mye være vunnet.